

Aftalen med den danske regering og landsstyret vedrørende statens bloktilskud til Grønland for perioden 1998 – 2001 ønskes underskrevet og forelagt til godkendelse i Folketinget inden sommerferiens start. Historisk set har staten specielt under den borgerlige regeringsperiode overført en lang række opgaver til hjemmestyret i forståelse med landsstyret, mens der har været socialdemokratisk ledede regeringer i årene 1993, 1995 og 1998, hvor der har været pres for nedskæring af bloktilskuddet. Derfor vil jeg appellere til regeringen om, at dette ikke sker, idet Grønland ikke kan gå længere ned i levestandard.

Jeg ønsker en undersøgelse af mulighederne for en regulering af bloktilskuddet som følge af den demografiske udvikling i Grønland, idet der kan danne sig efterslæb, hvis sådanne reguleringer ikke indføres. Jeg mener også, det er på sin plads at forhandle om engangstilskud til renovering af nedslidte skoler, hospitaler, elværker, ledningsnet og kloaksystemer. Grønland har i dag behov for flere og flere økonomiske midler til renoveringer, så det er en naturlig ting at forhandle om, da det drejer sig om engangshjælp til ganske bestemte opgaver.

Man har ved overdragelser af forskellige ansvarsområder til Grønland understreget, at hverken Grønland eller Danmark skulle tabe eller vinde. Mit argument er, at når Danmark anvender 17 mia. kr. om året til støtte for ulandene, hvorfor kan Grønland så ikke også hjælpes i rigsfællesskabets navn til løsning af de alvorlige og akutte renoveringsopgaver i Grønland?

Jeg vil understrege, at jeg ikke er af den mening, at man skal tage penge fra ulandsstøtten, men jeg vil pointere, at når man kan finde 17 mia. kr. til ulandsstøtten, hvorfor kan der så ikke ydes hjælp til de alvorlige og akutte renoveringsopgaver?

Det senest overtagne ansvarsområde, sundhedsvæsenet, lider i dag under alvorlige akutte, uacceptable forhold, som kan koste menneskeliv.

Jeg mener, det er af stor betydning, at regeringen i tæt samarbejde med landsstyret og Landstinget arbejder for at forbedre de uacceptable forhold, der er i Grønland, og som kan koste menneskeliv. Jeg ønsker, at regeringen skal forelægge og godkende råstofaftalen inden sommerferien, således at aftalen kan træde i kraft den 1. juli 1998, sådan som regeringen og landsstyret har aftalt.

Det er også glædeligt, at regeringen i samarbejde med det grønlandske hjemmestyre forsøger en reform af det grønlandske retsvæsen. Jeg mener dog, at man ikke må glemme kommunefogderne, som i dag arbejder 24 af døgnets timer for at håndhæve loven. De skal have en mere kompetencegivende løn samt bedre arbejdsforhold, således at vi kan animere flere unge til at tage arbejde som kommunefoged, da det på nuværende tidspunkt ikke har været tillokkende. Jeg mener, regeringen må forstå, at det ikke er acceptabelt, at folk lænkes med håndjern til en lygtepæl, fordi der ikke er detentioner i bygderne. Derfor må regeringen gøre et større stykke arbejde for at forbedre forholdene.

Jeg ønsker også, at forsvarsaftalen af 1951 genforhandles i denne regeringsperiode. Det officielle Grønland skal være med i drøftelserne og forhandlingerne om sager, der har relation til Grønland, for at undgå utroværdige handlinger, som de skiftende danske regeringer nogle gange har udvist.

Jeg mener også, det er på sin plads, at regeringen sørger for en regulering af tipsmidlerne til Grønland. Det er vigtigt for sporten og ikke mindst for ungdommen, at Grønlands idræts- og ungdom og kultur samt andre organisationer får samme og ligeværdige behandling ved tildeling af tips- og lottomidler. Statsministeren har tidligere i en åbningstale ytret sig om, at der bør foretages ændringer af loven, således at Færøerne og Grønland får tildelt en forholdsmæssig andel af tips- og lottomidlerne. Det grønlandske parlament afventer fortsat den interne politiske afklaring i Danmark. Det er efterhånden en flere år gammel sag, og det haster nu, idet man bruger en stor del af midlerne til rejseomkostninger på grund af de store afstande, der er mellem byerne i Grønland.

Jeg betragter Christiansborg som en vigtig arbejdsplads. Der skal ydes, der kræves flid, troværdighed, engagement og gensidig kontakt. En aktiv deltagelse i debatten er påkrævet, hvad enten det er i Grønland eller i Danmark, fordi ca. halvdelen af de love, der tages beslutning om, vedrører Grønland, og de vedtages i Folketinget.

Lige så vigtigt er det, at der ydes en ekstraordinær indsats i oplysningsarbejdet om nutidens Grønland over for de danske partier. Derfor er det vigtigt af hensyn til menneskerettighederne, at hvad der bliver taget af beslutning-